

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

PAMFLET

26026

IETS

AAN DE

**BRUSSELSCHE
OPROERMAKERS,**

VAN EEN'

OUDEN NEDERLANDER.

te *Haarlem*, bij
J. B. VAN LOGHEM.

1830.

U. S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR

MINERAL RESOURCES DIVISION

REPORT OF THE GEOLOGICAL SURVEY

ON THE GEOLOGY OF THE

STATE OF TEXAS

1891

Wat droeve mare treft mijn ooren!
Wat oproer-kreet doorboort mijn ziel!
Mijn God! kan 't zijn, dat ik moest hooren;
Dat Brussel tot die laagte viel.
Dat Brussel, steeds zoo hoog verheven,
Door 's Konings gunst zoo rijk bedeeld:
Verwoestte wetten, goed en leven
Van Burg'ren rijk en mild bedeeld.

Maar, wat mag toch de oorzaak wezen,
Van zulk een woede, zulk een wraak?
Dat Gij, zelfs zonder straf te vreezen,
Met eed en wetten steekt den draak.
Ja, 's Konings Zoon beschimpt, versmaden,
Verguisd, bedreigd, bespot, gehaat
Durft Gij, met eischen overladen,
Terwijl Gij, goede trouw versmaadt.

Een oproerleus , het ken'lijk teeken
 Van *Van der Noot*, dat oud gespuis,
 Durft Gij, met fierheid opwaarts steken,
 Tot smaling van 't oud Nassau's huis;
 En Neérlands vlag, de roem der vanen,
 Zoolang geëerd, gevreesd, geacht,
 Zoudt Gij, o muitziek rot! doen tanen,
 Tot schimp van Batoo's nageslacht.

Moet dit nu Batoo's kroost verduren,
 Dat, Gij hun vlag met voeten schopt,
 Gij, Snoodaards! binnen Brussels muren!
 Neen, 't is te veel door hen verkrópt.
 Welaan dan, Batoo's fiere Zonen!
 Ten strijde tegen zulk een rot,
 Wilt hen door uwe daden toonen,
 Dat men, niet strafloos, U bespot.

Een scheiding tusschen Noord en Zuiden,
 Eischt Gij, o! welk een onverstand!
 't Is of U 't hoofd begint te bruiden!
 Een scheiding van Noord-Nederland,
 Dat wilt Gij, zonder na te denken,
 Voor wie deez' zaak voordeelig zij:
 Welaan, wil hun deez' eisch maarschenken,
 't Is voordeel vast voor Maas en Y.

Want sints wij , met U , Belg'sche Heeren !

Zoo naauw' als nu verbonden zijn ,
Zien wij de kans voor ons verkeeren :
Gij scheert het schaap , en wij het zwijn ;
En nogtans doet Gij niet dan klagen ,
Van onrègt , lasten en geweld ;
Men moet in waarheid aan U vragen ,
Hoe 't met uw hersens is gesteld .

Dan 't gaat U , als in vroeger dagen :

Getuigen zijn d' Historieblaân ;
't Is morren , twisten , schreeuwen , klagen ;
Door niets is aan uw' wensch voldaan .
Men gaf aan U als troetel-kind'ren ,
Gestadig en aanhoudend toe ,
Gij vroegt niet of het ons kon hind'ren ;
Het eischen zijt Gij nimmer moé .

Niets anders dan te onvreden morren ,

Bij voorspoed nooit voorheen gekend ;
Steeds schelden , last'ren liegen , knorren ,
Zijn uwe daden zonder end .

Getuige zij elk Nederlander

Van Batoo's ouden , vrijen grond ,
Die , 't zij alleen , of met elkander ,
Betraden immer Brussels grond .

Dan't bleef niet slechts bij schelden, smaden
 Van Holland en 't Oranje huis ;
 In euvelmoed niet te verzaden ,
 Vergreep Gij U aan goed en huis
 Van braven en van Staats-Dienaren ,
 Hoe trouw en lang het land gediend ,
 En bij die woestheid durft Gij paren
 De leus , van : ware vrijheids-vriend .

Doch kan dit ware vrijheid heeten ,
 Als Gij 's lands wet en regt verkracht ?
 Neen , snoodaards ! neen , Gij zult het weten ,
 Dat eens Gods wraakzwaard op U wacht ;
 Zijn bliksem zal U eenmaal treffen ,
 En straffen uwen euvelmoed ,
 Dan zult Gij , maar te laat , beseffen ,
 Dat muitzucht nimmer voordeel doet .

Nog lang zult Gij , uw daan beklagen ,
 Hoe schoon voor U , uw werk ook scheen ;
 Nog lang hierna zal men U vragen
 Waar voerde muitzucht U toch heen ?
 Om zoo met eigen hand uw glazen ,
 Als onbesuisden in te slaan ;
 Uw welvaart , onder tierren razen ,
 Moedwillig zoo ten grond doen gaan .

Gij smaakte toch , sinds vele dagen ,
Een voortijds nooit gekend geluk ;
Doch voorspoed kunt Gij nimmer dragen ,
Voor U voegt beter Napjes druk ;
Die wist uw moedwil te betoemen ,
Die dreef U met zijn ijzeren hand ;
Maar nu ge uw banden zijt ontkomen
Nu , breekt Gij uit aan alle kant .

Ja , nu uw ketens zijn verbroken
En Gij door zachtheid wordt bestuurd ;
Nu doet Gij niet dan onrust stoken
Als door den Duivel aangevuurd ;
Nu wilt Gij , Vorst en Volken leeren ,
Wat naar uw leer de vrijheid zij ,
En zeggen hoe men moet regeren ;
En doemt hem , die niet denkt als Gij .

Wat vrijheid is , zoudt Gij dat weten ?
Hebt Gij haar invloed ooit gekend ?
Neen ! . . . anders hadt Gij 't niet vergeten ,
Dat , die haar mint , geen regten schendt :
Maar eerbied voedt voor God en Koning ,
De wetten eert en ook betracht ,
Des naasten leven , goed en woning ,
Zoo heilig als zijn eigen acht .

Keer dan terug en laat U raden ,
 Van hem , die Vorst en wetten eert ;
 Verlaat uw' ingeslagen paden ,
 Eer uw geluk geheel verkeert.
 Ja Brussel! Gij zoo hoog verheven ,
 Ver boven Amstels oude stad ,
 Gij kunt het anders nog beleven ,
 Dat me U gelijk een dorpje schat.

Want zoo men voorspoed trapt met voeten ,
 En zelfs verwerpt met eigen hand :
 Dan moet men 't vroeg of spade boeten ,
 Als vrucht van zulk een onverstand.
 Wel aan , wil dan te rugge keeren ,
 Tot orde , vlijt en stille rust ,
 En wil 't bevel uws Konings eeren
 Dan slijt ge uw dagen weér met lust.

Dan vindt ge in WILLEM weer een' Vader ;
 Dan bindt ons weér de Broederband ;
 Dan zijn wij vrienden al te gader ,
 En burgers van één Vaderland ;
 Die 's Konings wetten hoog waarden ,
 Die hand aan hand vereend van zin ,
 Den snoodsten tegenstand braveren ,
 Als Broeders van één huisgezin.

HAARLEM ,
 16 Sept. 1830.

